

РЕШЕНИЕ

№ 17579

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

при участието на секретаря **ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА**
като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20221110160937 по описа за 2022 година

Предявени са от ЗД “БУЛ ИНС” АД против П. С. М. при условията на обективно кумулативно съединение осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за сумите 4019,24 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Автокасco” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 11.02.2019 г. в гр. София, ведно с разноските за определянето му, и 1 224,76 лева за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 07.10.2019г. до 07.10.2022г.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско” е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахования при него автомобил. Поддържа, че вредите са на стойност 3994,24 лева, в който размер е изплатил застрахователно обезщетение, както и че са сторени разноси за определянето на обезщетението в размер на 25 лева. Твърди, че ПТП е настъпило по вина на ответника, който към момента на събитието управлявал мотоцикл марка „.....”, за който не е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност”. Счита, че в полза на ищеца е възникнало регресно вземане срещу ответника за платеното обезщетение и разноските по определянето му. Твърди, че след покана ответникът не е заплатил дължимата сума, поради което претендира същата, ведно с обезщетение за забава.

Ответникът оспорва предявения иск. Сочи, че от исковата молба не ставало ясно кое е лицето, срещу което ищецът насочва иска си, защото фамилият му име било М., а не М.. Признава, че участвал в ПТП, но в индустриална зона „Обеля”, а не на бул. „Ломско шосе”. Твърди, че процесното ПТП не било реализирано поради негово виновно поведение. Сочи, че при маневра движение назад бил ударен от черен на цвят лек автомобил марка, който се движел бързо в индустриалната зона, където достъпът на външни автомобили бил ограничен и нямало видимост поради струпването на товарни автомобили. Изтъква, че при работа с мотоцикла същият издавал звукова и светлинна сигнализация. При така изложените твърдения поддържа, че вината за процесното ПТП е на водача на лекия автомобил марка, При условията на евентуалност прави възражение за съпричиняване. Оспорва твърдението на ищеца, че е получил регресна покана преди завеждането на делото. Моли искът да бъде отхвърлен.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа

и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД:

Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу причинителя на вредата. Поради това се налага извод, че застрахователят не би получил повече права срещу причинителя от тези, които са възникнали за увредения.

За уважаване на предявения осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ в тежест на ищцовото дружество е да установи при условията на пълно и главно доказване следните предпоставки: наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие на виновно и противоправно поведение на ответника, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже, че е погасил претендираното вземане, както и да докаже въведеното си възражение за съпричиняване поради шофиране с несъобразена скорост от страна на застрахования при ищеца водач.

С Определение № 12046 от 29.03.2023 г. съдът е обявил на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 11.02.2019 г. между лек автомобил марка „.....“, модел „730“, с рег. №, застрахован при ищцовото дружество по застраховка „Автокаско“, и мотоцикл марка „.....“, управлявано от ответника, е реализирано ПТП, което представлява покрит застрахователен риск, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в претендирания размер.

Между страните се явява спорно обстоятелството относно това дали е виновно и противоправно поведение на ответника, в резултат на което е настъпило процесното застрахователно събитие и за което същият следва да отговаря до размера на платеното застрахователно обезщетение.

Видно от представения по делото като писмено доказателство Двустранен протокол за ПТП от 11.02.2019 г. участниците в процесното застрахователно събитие - П. С. М., като водач на мотоцикл, марка „.....“, модел „.....“, и Ч. Г., като водач на лек автомобил марка „.....“, модел „730“, с рег. №, са посочили, че виновен за неговото настъпване се явява именно ответникът, който е посочил в графа „Забележка (становище за вина)“ - „Виновен“.

Съдът намира, че приетият по делото ДПК за ПТП от 11.02.2019 г. е съставен съгласно изискванията на Наредба № Из-41 от 12 януари 2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (загл. изм. - дв. бр. 19 от 2017 г.), в частност чл. 5 от същата, предвиждащ "когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП - приложение № 3. Двустранен протокол не се попълва при условие, че има съмнение, че участник в произшествието е под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство". В конкретния случай, няма данни, нито твърдения, някой от участниците да е бил под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества и/или техни аналози, а видно от вписаните данни водачите са били и правоспособни. Безспорно се установи, че участниците са имали съгласие по обстоятелствата на ПТП и доброволно са попълнили и подписали ДКП за ПТП. Протоколът за ПТП от 11.02.2019 г., макар да не е регистриран в КАТ, на основание нормата на чл. 180 ГПК, в частта на изявленията на водачите е частен документ, подписан от тези лица и обвързва съда да приеме, че изявленията, вписани в същия документ на първо място са направени от лицата – водачи на МПС, участвали в ПТП, а на следващо място, че ПТП е настъпило по описания в протокола начин, вкл. описаното в графичната му част /като схема на ПТП/. Съгласно описаните в протокола обстоятелства и отразената схема на ПТП, е

видно, че водачът на автомобил "А" - мотокар, с № на рама, при маневра на заден ход удря преминаващия зад него лек автомобил марка ".....", модел "730", с рег. № св, с които си действията виновно е нарушил правилата за движение по пътищата, а иеменно разпоредбите на чл. 20, ал. 1 и чл. 40, ал. 1 от ЗДпВ, при което е бил увреден автомобилът, застрахован при ищеца.

С оглед на обстоятелството, че към датата на произшествието за МПС с номер на рама, управляван от ответника, не е имало активна застраховка "Гражданска отговорност" /л. 27 по делото/, с Регресна покана с изх. № РГ - 01132/26.07.2019 г. ищцовото дружество е поканило М., да му заплати на основание чл. 411 КЧ и чл. 500 КЗ сумата в размер на 4019,24 лева, представляваща регресно вземане за виновно причинените от ответника щети по лек автомобил марка ".....", модел "730", с рег. №, Поканата е изпратена до ответника по куриер и получена от трето лице - на 29.07.2019 г., със задължение да се предаде /л. 38 и л. 39 по делото/. В предоставения петдневен срок обаче плащане на процесната сума не е извършено, като с оглед на заявената от ищеца претенция ответникът намира, че вземането е недължимо поради липса на вина у него.

За изясняване на спорните обстоятелства от предмета на делото е допусната съдебно-автотехническа експертиза, от която се установява, че на 11.09.2019 г. около 14:00 часа, водачът на мотокар "... ..", модел ".....", с рама №, предприема маневра за движение на заден ход на товаро - разтоварна рампа на територията на фирма "Евромастер Импорт Експорт" ООД на бул. "Ломско шосе" № 246, вследствие на което реализира пътнотранспортно произшествие с преминаващия зад него лек автомобил марка ".....", модел "730Д", с рег. №, Вещото лице посочва, че настъпилите по лекия автомобил щети се намират в причинно - следствена връзка с настъпилото на 11.02.2019 г. произшествие в гр. София.

По делото са изслушани и показанията на, който заявява, че е бил свидетел на процесното ПТП настъпило през 2019 г. на гърба на сграда "Евромастер", находяща се на бул. "Ломско шосе" № 246А. Обяснява, че в деня на събитието ответникът е отишъл до склада за да вземе палети със стока като след натоварването ѝ предприел маневра назад и реализирал удар с лек автомобил марка ".....", чийто водач карал с превишена скорост. Заявява, че поради несъобразената си скорост, управляващият лекия автомобил не е забелязал, че мотокарът е с включен звуков и светлинен сигнал за заден ход, с оглед на което в последния момент е преценил, че ще разполага с време за да премине зад него. Уточнява, че Г. редовно не спазва ограничения за скорост на територията на склада.

От изслушаните показания на свидетеля Ч. Г., който е управлявал лекия автомобил, застрахован от ищцовото дружество, се установява, че докато е бил в движение, мотокарът се е ударил във вратата му отзад, отляво, тъй като шофьорът на последния не е имал видимост. Заявява, че е карал най-много с 20 км./ч., като не си спомня дали мотокарът е имал светлини или не при движението си на заден ход. Сочи, че на мястото на застрахователното събитие е пристигнала полиция, която е попълнила необходимите документи, а настъпилите щети били отстранени от ищцовото дружество.

След извършена задълбочена преценка в съвкупност на приетите по делото писмени и гласни доказателства, както и като взе предвид заключението по изслушаната съдебно - автотехническа експертиза, настоящият съдебен състав намира за безспорно установено, че причинените по лек автомобил марка ".....", модел "730" с рег. № СВ, имуществени вреди са в пряка причинно-следствена връзка с противоправно поведение на водача на мотокар с рама № - ответникът П. М., същите са настъпили по описания в протокола за ПТП от 11.02.2019 г. начин, като не се установява виновно поведение на другия водач - Ч. Г., т. е. липсва съпричиняване. В тази връзка следва да се посочи, че е неоснователно релевираното от ответника възражение за съпричиняване на процесното пътнотранспортно произшествие.

По отношение на извода на съда за наличие на вина у водача на процесния мотокар - ответникът П. М., следва да бъде изложено следното:

При така установения механизъм, съдът приема, че водачът на мотокара е действал противоправно, като е нарушил разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и 2 ЗДпв, регламентиращи поведението на водачите на МПС при осъществяване на маневра на заден ход. Цитираните

разпоредби предвиждат, че преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението; по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, *а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности*. В разглеждания случай, и като се имат предвид показанията на свидетеля, който разказа пред съда, че ответникът е предприел маневра на заден ход при ограничена видимост - с натоварени палети със стока, М. е следвало да се увери, че пътят зад неговия мотокар е свободен, както и че с движението си няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, в който случай процесният удар би бил предотвратим. Като не е сторил това, ответникът е нарушил разпоредбата на чл. 40, ал. 1 и 2 ЗДвП, което обуславя извода на съда за наличие на вина и противоправно поведение на това лице.

Предвид гореизложеното и съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира, че са установени, при условията на пълно и главно доказване, настъпването на процесното застрахователно събитие, механизмът на реализиране на последното, участието на ответника при реализиране на застрахователно събитие, осъществено от него противоправно поведение, довело до причиняване на щети по лекия автомобил марка ".....", и вината на ответника за настъпване на процесното застрахователно събитие от 11.02.2019 г. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на пострадалия обезщетение.

Относно действителният размер на настъпилата вреда:

Съгласно заключението на вещото лице по изслушаната съдебно-автотехническа експертиза, която преценена по реда на чл. 202 ГПК съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, се установява, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил марка ".....", модел ".....", с рег. №, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП възлиза на 4400,28 лева.

Ищцовата претенция е за сума в по-малък размер, а именно 4019,24 лева, от която сума в размер на 3 994,24 лева представлява изплатеното от ЗД "БУЛ ИНС" АД застрахователно обезщетение, и сума в размер на 25 лева - ликвидационни разноски за определянето на същото, то предявеният иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД се явява основателен и доказан за пълния предявен размер.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Доколкото съдът достигна до извод за възникването на главен дълг, както и с оглед на това, че действително ответникът е изпаднал в забава за погасяването му, то същият дължи и обезщетение за забава в претендирания размер от 1 224,76 лева за периода от 07.10.2019 г. до 07.10.2022 г. Поради това, исковата претенция с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД се явява също основателна и като такава следва да бъде уважена изцяло.

По разноските:

Предвид уважаването на исковата претенция в пълен размер и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът П. С. М. следва да бъде осъден да заплати в полза на ЗД "БУЛ ИНС" АД сумата в общ размер на 1660,77 лева, представляваща сторени разноски в исковото производство, от които: 210,77 лева - държавна такса, 50 лева - депозит за свидетел, 400 лева - депозит за вещо лице по САТЕ, и 1000 лева - заплатено адвокатско възнаграждение с ДДС. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение, тъй като намира неговият размер за определен в съответствие с разпоредбите на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнагражденията, както и като взе предвид, че претендираното възнаграждение в размер на 1000 лева е с включено ДДС.

Ответникът няма право на разноски за настоящото производство.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. С.А М., ЕГН *****, с адрес:, да заплати на, ЕИК, със седалище и адрес на управление, на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД **сумата от 4019,24 лева**, представляваща изплатено по застраховка „Автокаско“, обезщетение за вредите, причинени на лек автомобил марка “.....”, модел „730Д“, с рег. №, в резултат от застрахователно събитие, настъпило на 11.02.2019 г., в гр. София, в резултат на виновно и противоправно поведение на ответника, ведно със законната лихва върху сумата от датата на депозиране на исковата молба – 10.11.2022 г., до окончателното ☐ изплащане, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД **сумата от 1 224,76 лева**, представляваща мораторна лихва върху главното вземане за периода от 07.10.2019 г. до 07.10.2019 г.

ОСЪЖДА П. С.А М., ЕГН *****, с адрес:, да заплати на, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, **сумата от 1660,77 лева**, представляваща сторени разноси в настоящото производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____